

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/11/2024
Identifikačné číslo spisu:	1211226615
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1211226615.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne D. narodenej Y. zastúpenej advokátom JUDr. Júliusom Jánošíkom, Bratislava, Klincova ul. č. 35, proti žalovaným 1/ N. narodenému N., 2/ T. A., narodenej Y. obidvaja zastúpení advokátom JUDr. Ľubošom Vávrovičom, Bratislava, Miletičova 21, o náhradu škody a o uloženie povinnosti odstrániť stavbu, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (predtým Okresný súd Bratislava IV) pod sp. zn. 24C/317/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. júla 2023 sp. zn. 2Co/21/2019, takto

rozhodol:

I. Dovolenie o d m i e t a.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (teraz Mestský súd Bratislava IV) (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 06. decembra 2018 č. k. 24C/317/2011-819 zamietol žalobu žalobkyne z 8. 11. 2011, ktorou sa v spojení s jej procesnými zmenami domáhala od žalovaných 1/ a 2/ solidárneho nahradenia škody vo výške 3.127,85 eura a odstránenia stavby - múru, o ktorej tvrdila, že je postavená na jej pozemku. Žalovaným 1/ a 2/ priznal plný nárok na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovaní nevykonali stavebným úradom nariadené zabezpečovacie práce v časti obnaženej steny jej rodinného domu, keďže títo vykonali hydroizolačné zabezpečenie rodinného domu žalobkyne podľa nariadenia stavebného úradu a aj nad rámec tohto nariadenia, a taktiež bola vložená aj tepelná izolácia do styku špáry oboch domov. Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť zásahom do spoločnej steny na parcele žalobkyne, čím mali žalovaní stenšiť obvodovú stenu žalobkyne, vznikla preluka v príčinnej súvislosti, s ktorou do kuchyne žalobkyne prenikal chlad a vlhkosť, ktorá sa kondenzovala a spôsobovala plesne. Preto bola nútená v roku 2010 pristúpiť k sanácii odbúranej steny, zabezpečila stavebné úpravy vo vnútri domu vybudovaním polyesterovej tepelnej izolácie, primúrovkou a následným vymaľovaním a zapucovaním stien. Týmito prácami bola zmenená hrúbka steny, preto musela vymeniť elektrické vedenie zásuvky a vodiče poškodenej časti budovy. Za tieto práce bola žalobkyni dodávateľom fakturovaná cena 2.500 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že táto faktúra nie je dokladom, ktorý by

preukazoval vznik a rozsah škody a škodu žiadnym spôsobom nešpecifikuje ani ju nepreukazuje. Ďalšia uplatnená škoda vo výške 250 eur mala žalobkyni vzniknúť tým, že si svojpomocne prostredníctvom stavebnej firmy musela stavebne upraviť a odstrániť následky, ktoré vznikli nedôvodným zásahom do jej vlastníckych práv, prihrnutím zeminy k murivu domu nad úrovňou základov domu žalobkyne a vybudovaním terasy pozdĺž celého obvodového muriva zadnej časti domu. Zvyšná uplatnená škoda vo výške 477,85 eura má spočívať vo výdavkoch vynaložených žalobkyňou na znalecké posudky a odborné vyjadrenia, ktoré si pre účely súdneho konania zabezpečila ako dôkaz. Súd prvej inštancie túto časť žaloby uzavrel konštatovaním, že vznik a rozsah škody žalobkyňa nepreukázala, a teda ani príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vznikom škody poškodenému. Zo znaleckého posudku č. 1/2015 a výsluchu znalca doc. Ing. P. I. vyplynulo, že všetky štyri výpočtové varianty vrátane obvodovej steny žalobkyne o hrúbke 25cm + 2cm omietky bez zateplenia vyhovujú limitom na výpočet kritickej povrchovej teploty pre vznik tvorby plesní v interiéri stavby. Z toho vyplýva záver, že stena žalobkyne, či už o hrúbke 25 cm alebo o hrúbke 25cm + zateplenie v kuchyni, alebo hrúbke 25cm + 80cm starý múr, vyhovujú podľa znalca STN limitom na výpočet kritickej povrchovej teploty pre vznik tvorby plesní v interiéri stavby, takže plesň sa nemôže podľa znaleckého posudku tvoriť z dôvodu teplotných prestupov obvodovej steny. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že nemôže existovať príčinná súvislosť medzi stavbou rodinného domu žalovaných - zbúraním starého rodinného domu a vznikom plesne v kuchyni rodinného domu žalobkyne, ako to žalobkyňa tvrdí a najpravdepodobnejšou príčinou stavu steny v kuchyni jej rodinného domu je nesprávne vetranie.

1.2. K tvrdeniu žalobkyne, že múr žalovaných v prednej časti ich pozemku od ulice zasahuje do jej pozemku súd prvej inštancie konštatoval, že tento múr bol postavený podľa zamerania znalca v zmysle znaleckého posudku č. Y, ktorý riešil otázku priebehu vlastníckej hranice znaleckým skúmaním v rámci trestného konania. V zmysle záverov tohto znaleckého skúmania vybudovali žalovaní stavbu múrika na svojom pozemku podľa vytýčenia hranice znalcom. Uvedená realizácia je z rokov 2006 - 2007 podľa vtedy platnej metodiky znaleckého dokazovania. Výstavba múrika v predzáhradke žalovaných je na základe predložených listinných dôkazov realizovaná v súlade s vytýčenou vlastníckou hranicou susedných parciel, čo preukazuje aj skončené súdne konania vedené na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 23C/508/2015, v ktorom žalobkyňa uznala priebeh vlastníckej hranice. Žalovaní realizovali výstavbu múrika na svojom pozemku. Z vytýčovacieho výkresu ako aj dodaných znaleckých posudkov je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že výsledok znaleckého posudku D.. V. V. č. 15/2017 si odporuje s vytýčovacím výkresom toho istého znalca č. 28/2010 z roku 2010, čo nastoľuje otázku pochybnosti o výsledkoch dokazovania samotného súdneho znalca D.. V. V., ktorého výsledky merania priebehu hranice susedných parciel nie sú v rovnakých výsledkoch.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom - peniazmi, je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňazí, pokiaľ nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971). Pokiaľ ide o veci čiastočne použité a opotrebované, súdna prax pri určení rozsahu náhrady škody vychádza z tzv. všeobecnej ceny vecí v dobe poškodenia (R 27/1977, rozhodnutie NS ČR 25Cdo/347/2000). Ide o cenu, za ktorú je možné zaobstarať si vec v rovnakom množstve a druhu ako je poškodená vec. Uzavrel, že v spore nebolo preukázané, že medzi vzniknutou škodou a konaním žalovaných existuje príčinná súvislosť, respektíve, že žalovaní zaviniли škodu, ktorú si v konaní uplatnila žalobkyňa, preto žalobu zamietol.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobkyne, rozsudkom z 26. júla 2023 sp. zn. 2Co/21/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; a určil, že žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dôvodil, že na základe dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/, V. z 21. 5. 2019 sa žalovaná 2/ stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. Y. pre okres B. IV, katastrálne územie L., a teda aj spornej stavby plotu. Uvedené pre danú vec znamená, že žalovaný 1/ nie je vlastníkom sporného plotu a žalobkyňa sa preto nemôže dôvodne voči nemu domáhať zodpovednostných povinností podľa § 135c odsek 1 OZ.

Dôsledkom straty vecnej pasívnej legitímácie žalovaného 1/ je neúspech žalobkyne, respektíve zamietnutie žaloby voči žalovanému 1/. Zo znaleckého posudku D.. E. B. je zjavné, že podrobné meranie sa vykonáva s presnosťou, ktorá je daná základnou strednou súradnicovou chybou pre body tretej triedy v rozsahu plus, mínus 0,14 m (č. l. spisu 165).

2.2. Žalobkyňa v odvolaní namietala vyhodnotenie záverov vyplývajúcich zo znaleckých úkonov súdom prvej inštancie ohľadom zamerania plotu vybudovaného žalovanými. V protokole o vytýčení hranice pozemku z 15. 9. 2010 D.. V. V. konštatoval posun plotu žalovanej 2/ (pôvodne žalovaných) do pozemku žalobkyne zameraním metódou GPS o 0,15 m (č. l. spisu 761). V znaleckom posudku č. 15/2017 D.. V. V. zo 4. 12. 2017 konštatoval posun sporného plotu do pozemku žalobkyne o 0,12 m (č. l. spisu 708). D.. E. B. a aj D.. V. V. súhlasne konštatovali, že sporný plot je na hranici medzi pozemkami. Znalec D.. V. V. sa vo svojom znaleckom posudku odvoláva na vyhlášku ÚGKK SR č. 461/2009 Z. z., v znení k času vyhotovenia posudku, ktorou sa vykonáva zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a ktorá v § 59 stanovuje presnosť zamerania s možnou odchýlkou do 0,14 m. S odchýlkou v presnosti meraní pracoval aj znalec D.. E. B. V danom prípade potom je zameranie D.. L. B. a D.. V. V. v tolerancii možnej odchýlky stanovenej citovanou vyhláškou, respektíve vyhláškou účinnou v čase zamerania D.. E. B. Preto aj keď závery posledného merania D.. V. V. aktuálnejším (digitálnym) spôsobom merania ukazujú na posun plotu vybudovaného žalovanými o 0,12 m do pozemku žalobkyne, nie je možné v tomto prípade konštatovať, že by sa sporný plot neoprávnene nachádzal na pozemku žalobkyne, respektíve, že by nedovoleným spôsobom zasiahol do vlastníckeho práva žalobkyne k pozemku. Pre správnosť zamerania hranice, respektíve pre vykonané zameranie je nutné počítať s možnou odchýlkou presnosti merania súradníc, ktorá je podľa vyhlášky č. 461/2009 Z. z. určená na 0,14 m. Zameranie plotu žalovanej 2/ je v tejto tolerancii. Nie je preto možné vysloviť, že plot žalovanej 2/ nie je na hranici pozemkov, keď pre stanovenie hranice pozemkov je potrebné zohľadniť túto povolenú odchýlku v meraní.

2.3. Odvolací súd zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania odborným posudkom vypracovaným Ing. V. U. ohľadom prešetrovania metód meraní D.. E. B. a D.. V. V., uplatnený žalobkyňou až v odvolacom konaní (č. l. spisu - 959 a nasl.). Systém neúplnej apelácie, na ktorom je postavené odvolacie konanie v sporových veciach, predpokladá, že spor sa po skutkovej stránke uskutoční pred súdom prvej inštancie. Skutočnosti a dôkazy, ktoré hoci mohla, strana sporu pred súdom prvej inštancie neuplatnila, v odvolacom konaní na presadenie svojho nároku alebo obrany proti nemu už uplatňovať mimo rámca výnimiek zo skutkových a dôkazných novôt upravených v § 366 CSP nemôže. Závery posudkov znalcov D.. E. B. a Ing. V. V., boli žalobkyni počas konania pred súdom prvej inštancie známe, nič jej nebránilo v tom, aby vypracovanie označeného odborného posudku zadala pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie a mohol byť ako dôkaz navrhnutý ešte pred jeho vyhlásením. V tomto prípade ide o neprípustnú novotu v zmysle § 366 CSP. O podmienkach dokazovania bola žalobkyňa súdom prvej inštancie poučená prostredníctvom svojho právneho zástupcu listinou označenou ako poučenie o procesných právach a povinnostiach, ktorá bola doručená dňa 25. 1. 2017 (č. l. spisu - 570), navyše pre posúdenie veci tento dôkaz by ani nebol relevantný.

2.4. Pokiaľ vlastník jedného pozemku stavbou plotu zasiahne nedovolenne do pozemku suseda (cudzí pozemok) ide o neoprávnenú stavbu, v posudzovanom prípade, ale plot žalovanej 2/ nie je vybudovaný na pozemku vo vlastníctve žalobkyne, keď je umiestnený na hranici oddeľujúcej pozemky strán sporu, v prípustnej tolerancii merania, ktorá odchýlka sa aj meraniami znalca Ing. V. V. vývojom kvality metód merania znižuje (z 0,15 m na 0,12 m). Inak povedané stavba plotu v podmienkach tejto veci nie je stavbou na cudzom pozemku. Na danú vec sú nepoužiteľné závery z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/103/2023, sp. zn. 3Cdo/130/2011, sp. zn. 3Cdo/30/2011, sp. zn. 6MCdo/44/2022, na ktoré vo svojom vyjadrení z 20. 4. 2023 (č. l. spisu 920) poukázala žalobkyňa, pretože tieto závery riešia otázku preukázanej stavby na cudzom pozemku. Z uvedeného vyplýva, že v podmienkach danej veci žalovaná 2/ nezasahuje nedovoleným spôsobom do vlastníckeho práva žalobkyne a nie je spravodlivé od žalovanej 2/ žiadať, aby predmetný plot odstránila. Súdom prvej inštancie postupoval správne, keď žalobe o odstránenie plotu nevyhovel. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože tento rozsudok je vo výroku vecne správny, i keď vo vzťahu k časti žaloby o náhradu škody a v časti uloženia povinnosti žalovanému 1/ odstrániť sporný plot z iných právnych dôvodov.

2.5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), jeho prípustnosť odôvodnila § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) CSP.

3.1. Dovolateľka uvádza, že znalec konštatoval, že múr žalovaných zasahuje do parcely č. 1118 - t. j. pozemku žalobkyne. Znalec teda v súkromnom znaleckom posudku deklaroval presah stavby múrika na pozemok žalobkyne. Súd prvej inštancie aj odvolací súd napriek tomu nenariadili odstránenie presahujúcej časti stavby. Postupovali tým v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, konkrétne 3Cdo/130/2011, 1Cdo/103/2022.

3.2. Dovolateľka ako právnu otázku, ktorá nebola riešená súdom prvej inštancie, a ktorá podľa vedomosti žalobkyne nebola zatiaľ riešená dovolacím súdom, uviedla: či je možné obmedziť vlastnícke právo vlastníka pozemku v rozsahu vyhláškou pripustenej odchýlky merania? Odvolací súd sám odpovedal, že podľa jeho názoru je možné obmedziť vlastnícke právo vlastníka pozemku v rozsahu vyhláškou pripustenej odchýlky merania. Obmedzenie vlastníctva môže byť vykonané iba na základe zákona a nie vyhlášky. Zároveň nebola poskytnutá žiadna primeraná náhrada. Dovolateľka uvádza, že vlastnícke právo vlastníka pozemku sa vzťahuje na celý pozemok a nezačína 14 cm za hranicou pozemku.

3.3. Podľa dovolateľky odvolací súd nezohľadnil ani nereagoval na argumentáciu žalobkyne, že jedná sa iba o hypotézu, že znalec múrik zameral nepresne. Súd musí rozhodovať na základe exaktne zisteného skutkového stavu a nemôže teda vychádzať z potenciálneho tvrdenia, kde múrik môže byť umiestnený, ale z exaktného zistenia, kde múrik umiestnený je. Súd nemôže odchýlku merania aplikovať iba v prospech žalovaných, ale je povinný ju rovnako aplikovať v prospech žalobkyne.

3.4. Dovolateľka navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie, a aby priznal žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že právny názor konajúceho súdu a vyhodnotenie dôkaznej situácie na strane konajúceho súdu nemôže byť považované niektorou sporovou stranou za nesprávny procesný postup súdu a porušenie práva na spravodlivý súdny proces len z dôvodu, že žalobkyňa nie je spokojná s právnym alebo skutkovým vyhodnotením sporu a nie je spokojná s rozhodnutím súdu vo veci samej. Podľa názoru žalovaných nedošlo v prípade konania na odvolacom súde k žiadnemu odklonu od ustálenej súdnej a rozhodovacej praxe v rámci posudzovania odvolania, nakoľko posúdenie odvolacieho súdu nie je možné per analogiam priradiť striktne pod niektoré rozhodnutia iných súdov v obdobnej veci, na ktoré odkazuje žalobkyňa v svojom dovolaní. Žalovaní majú za to, že pokiaľ žalobkyňa nedokázala v súdnom konaní preukázať, že stavba múrika stojí na cudzom pozemku, tak nie je možné v zmysle právnych noriem hmotného občianskeho práva priznať žalobkyni nárok na súdnu ochranu jeho porušeného práva, nakoľko k takému stavu porušujúcemu právo iného v tomto prípade nedošlo. Žalovaní navrhujú, aby dovolací súd po zistení skutkového ako i právneho stavu vecí dovolanie žalobkyne zamietol v plnom rozsahu ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v

konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

9. Dovolateľka namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Najmä poukazovala na to, že sa jedná iba o hypotézu, že znalec múrik zameral nepresne; a že súd nemôže odchýlku merania aplikovať iba v prospech žalovaných.

10. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti, (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

12. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľka naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá

prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

13. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

14. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

14.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 22. dostatočným spôsobom dôvodil, že „...V protokole o vytýčení hranice pozemku zo 15. 9. 2010 D.. V. V. konštatoval posun plotu žalovanej 2/ (pôvodne žalovaných) do pozemku žalobkyne zameraním metódou GPS o 0,15 m (č. l. spisu 761). V znaleckom posudku č. 15/2017 D.. V. V. zo dňa 4.12.2017 konštatoval posun sporného plotu do pozemku žalobkyne o 0,12 m (č. l. spisu 708). D.. E. B. a aj D.. V. V. súhlasne konštatovali, že sporný plot je na hranici medzi pozemkami. Znalec D.. V. V. sa vo svojom znaleckom posudku odvoláva na vyhlášku ÚGKK SR č. 461/2009 Z. z., v znení k času vyhotovenia posudku, ktorou sa vykonáva zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a ktorá v § 59 stanovuje presnosť zamerania s možnou odchýlkou do 0,14 m. S odchýlkou v presnosti meraní pracoval aj znalec D.. E. B.. V danom prípade potom je zameranie D.. L. B. a D.. V. V. v tolerancii možnej odchýlky stanovenej citovanou vyhláškou, respektíve vyhláškou účinnou v čase zamerania D.. E. B.. Preto aj keď závery posledného merania D.. V. V. aktuálnejším (digitálnym) spôsobom merania ukazujú na posun plotu vybudovaného žalovanými o 0,12 m do pozemku žalobkyne nie je možné v tomto prípade konštatovať, že by sa sporný plot neoprávnene nachádzal na pozemku žalobkyne, respektíve, že by nedovoleným spôsobom zasiahol do vlastníckeho práva žalobkyne k pozemku. Pre správnosť zamerania hranice, respektíve pre vykonané zameranie je nutné počítať s možnou odchýlkou presnosti merania súradníc, ktorá je podľa vyhlášky č. 461/2009 Z. z. určená na 0,14 m. Zameranie plotu žalovanej 2/ je v tejto tolerancii. Nie je preto možné vysloviť, že plot žalovanej 2/ nie je na hranici pozemkov, keď pre stanovenie hranice pozemkov je potrebné zohľadniť túto povolenú odchýlku v meraní.“

15. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva a dovolaciemu súdu ani neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižšej inštancie. To, akým spôsobom súd vykonáva a vyhodnocuje jednotlivé dôkazy, na ktoré prihliadne a v akej miere, je vždy vecou konajúceho súdu. Dovolaním sa nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolateľkou tvrdené nesprávne hodnotenie dôkazov nie je preto spôsobilé založiť bez ďalšieho zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v posudzovanom spore nezistil v postupe súdu nižšej inštancie pochybenia alebo vady v procese dokazovania a jeho hodnotenia, predstavujúce porušenie práva žalobkyne na spravodlivé súdne konanie (t. j. závažné deficit v dokazovaní v intenzite odôvodňujúcej porušenie práva žalobkyne).

16. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúca z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto

zásada znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritorne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729). V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov však nejde o dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Porušením práva na spravodlivý proces nie je pritom iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany sporu.

17. To, že dovolateľka so skutkovými závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasila a nestotožnila sa s nimi, nemôže samo osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

18. Dovolateľka nedôvodne namietala i porušenie zásady rovnosti strán v konaní. Obsah princípu rovnosti sporových strán sa v civilnom sporovom konaní prejavuje ako tzv. funkčná rovnosť, spočívajúca v takom procesnom postupe súdu, aby sa každej zo sporových strán umožnilo v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia, napríklad právo navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k dokazovaniu či zúčastniť sa pojednávania a podobne. Táto ústavná zásada zaručuje len procedurálnu rovnosť v určitom konaní, nie rovnosť v zmysle rovnakého či dokonca želaného výsledku pre každého účastníka takéhoto konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyni bolo znemožnené uplatňovať procesné oprávnenia v danom spore. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a následne vyhodnotenie dokazovania prislúchalo súdu (porov. odsek 15. tohto rozhodnutia).

19. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka neopodstatnene namietala nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

20. Dovolateľka vyvodzuje prípustnosť jej dovolania aj z ust. § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

21. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

21.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je

dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

23. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1Cdo/126/2017, 1Cdo/206/2017, 1Cdo/208/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 3Cdo/132/2017, 4Cdo/14/2017, 4Cdo/89/2017, 4Cdo/207/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016, 8Cdo/78/2017, 8Cdo/221/2017).

24. Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, nevymedzí právnu otázku, ktorá v dovolacom konaní ešte nebola vyriešená, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku, a ktoré rozhodnutia mal dovolateľ na myslí. V opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom predpokladaný cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný svojvoľný dovolací prieskum priechiaci sa nielen, vo všeobecnosti, novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale konkrétne aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 3Cdo/6/2017).

25. Nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne. Najvyšší súd uvádza tiež to, že pokiaľ dovolateľ namieta nesprávnosť alebo nepodloženosť niektorých skutkových záverov súdov, neprípustne tým predkladá na dovolací prieskum skutkové nie právne otázky. Dovolací súd je pritom viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

26. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu, (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

27. Dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len ústavný súd) zo 14. apríla 2022 sp. zn. I. ÚS 215/2022-15, ktorý uviedol, že :... „k odmietnutiu dovolania pre nesplnenie náležitostí zadefinovania dôvodu prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku, ústavný súd považuje za potrebné dodať, že aj keď jeho súčasná judikatúra uprednostňuje materiálny prístup k vymedzeniu dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu (I. ÚS 336/2019, IV. ÚS 479/2021), dovolací súd si bez náležitého vymedzenia právnej otázky dovolateľom nemôže túto otázku vyabstrahovať z dovolania sám (II. ÚS 291/2021). Ústavne konformné riešenie vyžaduje, „aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto, aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť...“ Sťažovateľ, resp. jeho advokát „preto musí pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie namietaného nesprávneho právneho posúdenia spornej právnej otázky.“ (I. ÚS 115/2020).“

28. Vo svetle horeuvedeného pristúpil dovolací súd k preskúmaniu prípustnosti podaného dovolania z hľadiska jeho obsahu, vymedzeného dovolateľmi.

29. Žalobkyňa vo svojom dovolaní špecifikovala právne otázky:

1/ že znalec v súkromnom znaleckom posudku deklaroval presah stavby múrika na pozemok žalobkyne, pričom súd prvej inštancie aj odvolací súd napriek tomu nenariadili odstránenie presahujúcej časti stavby (ďalej ako „otázka č. 1/“). Podľa dovolateľky tým postupovali v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, konkrétne sp. zn. 3Cdo/130/2011, 1Cdo/103/2022.

2/ či je možné obmedziť vlastnícke právo vlastníka pozemku v rozsahu vyhláškou (vyhláška UGKK SR č. 461/2009 Z. z.) pripustenej odchýlky merania? (ďalej ako „otázka č. 2/“).

30. Čo sa týka otázky č. 1/, z námietok dovolateľky vyplýva, že v danom prípade ide o otázku skutkovú. Dovolaťka preto nesprávne právne posúdenie veci odôvodňuje spochybnením skutkových zistení, ku ktorým dospeli súdy nižších inštancií. Dovolaťka súd zdôrazňuje, že taká v dovolaní nastolená otázka, ktorá má skutkovú (nie právnu) povahu, nemôže byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalobkyne v zmysle tohto ustanovenia.

30.1. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

31. Dovolaťka súd zastáva názor, že vyhodnotenie skutkového stavu, či znalec v súkromnom znaleckom posudku jednoznačne deklaroval presah stavby múrika na pozemok žalobkyne, je otázkou skutkovou a jej riešenie jednoznačne vychádza zo skutkových zistení zodpovedajúcich tomu-ktorému prípadu. Zodpovedanie predmetnej otázky je výsledkom vykonaného dokazovania v danom spore.

31.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí relevantným a zrozumiteľným spôsobom v predmetnom konaní vyhodnotil, že „Pokiaľ vlastníka jedného pozemku stavbou plotu zasiahne nedovolené do pozemku suseda (cudzí pozemok) ide o neoprávnenú stavbu, v posudzovanom prípade, ale plot žalovanej 2/ nie je vybudovaný na pozemku vo vlastníctve žalobkyne, keď je umiestnený na hranici oddeľujúcej pozemky strán sporu, v prípustnej tolerancii merania, ktorá odchýlka sa aj meraniami znalca Ing. V. V. vývojom kvality metód merania znižuje (z 0,15 m na 0,12 m). Inak povedané stavba plotu v podmienkach tejto veci nie je stavbou na cudzom pozemku. Na danú vec sú nepoužiteľné závery z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/103/2023, sp. zn. 3Cdo/130/2011, sp. zn. 3Cdo/30/2011, sp. zn. 6MCdo/44/2022, na ktoré vo svojom vyjadrení z 20. 4. 2023 (č. I. spisu 920) poukázala žalobkyňa, pretože tieto závery riešia otázku preukázanej stavby na cudzom pozemku. Z uvedeného vyplýva, že v podmienkach danej veci žalovaná 2/ nezasahuje nedovoleným spôsobom do vlastníckeho práva žalobkyne a nie je spravodlivé od žalovanej 2/ žiadať, aby predmetný plot odstránila.“ Tým, že dovolateľka sa nestotožňuje so závermi odvolacieho súdu v podstate spochybňuje jeho skutkové závery.

31.2. Uvedené odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a samotná polemika dovolateľky s rozhodnutím odvolacieho súdu však nepredstavuje vymedzenie právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. K tomu dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci však rieši právne otázky nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre

nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok.

32. Dovolateľka pri otázke č. 1/, ako už bolo uvedené vyššie, konkrétne nevymedzila právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorú odvolací súd riešil nesprávne, nakoľko išlo o otázku skutkovú. Takáto otázka nemôže byť relevantná ani z hľadiska § 421 ods. 1 CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalobkyne v zmysle tohto ustanovenia.

33. Čo sa týka otázky č. 2/, dovolací súd uvádza, že danou otázkou (možnosť obmedzia vlastníckeho právo vlastníka pozemku v rozsahu vyhláškou pripustenej odchýlky merania) sa nezaoberal, pretože v súlade s § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. Vychádzajúc z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku dovolací súd konštatuje, že tzv. novoty nie sú v zásade v dovolacom konaní prípustné, pretože dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Podľa § 442 CSP je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a preto skutkovým podkladom pre rozhodnutie odvolacieho súdu môžu byť len tie skutočnosti a dôkazy, ktoré strany uviedli v konaní pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom, a to v takom rozsahu, ako sú uvedené v súdnom spise alebo v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií.

33.1. V dovolacom konaní je preto prípustné uplatniť len tie skutkové tvrdenia, ktoré preukazujú včasnosť podaného dovolania, tu zákon pamätá na prípady preukázania skutočností, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote (pozri komentár k § 427 CSP), ak vzniknú pochybnosti. V prípade preukázania prípustnosti dovolania zákon presne uvádza v § 420 a § 421, kedy je dovolanie prípustné. Ak dovolateľ bude tvrdiť prípustnosť dovolania z hľadiska dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP, môže preukazovať nesprávnosť právneho posúdenia s poukazom na nové tvrdenie obsiahnuté napr. v rozdielnom posúdení právnej otázky zo strany odvolacieho súdu, ktoré mu vzhľadom na výsledok rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo známe, prípadne ho v odvolacom konaní neuplatnil, nakoľko očakával iné rozhodnutie z hľadiska riešenia právnej otázky nastolenej v konaní (MESIARKINOVÁ, Soňa. § 435 [Uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany]. In: ŠTEVČEK, Marek, a kol.. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. Beck, 2016).

34. Dovolací súd poukazuje na to, že námietka možnosti obmedzenia vlastníckeho právo vlastníka pozemku v rozsahu vyhláškou pripustenej odchýlky merania nebola dovolateľkou namietaná v prvoinštančnom konaní, ani v ňou podanom odvolaní. Čo sa týka danej odchýlky, dovolateľka počas odvolacieho konania v podanom vyjadrení namietala najmä to, že súd nemôže odchýlku merania aplikovať iba v prospech žalovaných, ale je povinný ju rovnako aplikovať v prospech žalobkyne; lenže námietka právnu otázkou, či je vôbec možné obmedziť vlastnícke právo vyhláškou UGKK SR č. 461/2009 Z. z., nebola dovolateľkou v odvolacom konaní formulovaná a daným sa odvolací súd ani nezaoberal. Odvolací súd sa vzhľadom na vykonané dokazovanie zaoberal ust. § 59 vyhlášky, ktorá stanovuje presnosť zamerania s možnou odchýlkou do 0,14 m a dospel k záveru, že „... aj keď závery posledného merania D.. V. V. aktuálnejším (digitálnym) spôsobom merania ukazujú na posun plotu vybudovaného žalovanými o 0,12 m do pozemku žalobkyne nie je možné v tomto prípade konštatovať, že by sa sporný plot neoprávnene nachádzal na pozemku žalobkyne, respektíve, že by nedovoleným spôsobom zasiahol do vlastníckeho práva žalobkyne k pozemku. Pre správnosť zamerania hranice, respektíve pre vykonané zameranie je nutné počítať s možnou odchýlkou presnosti merania súradníc, ktorá je podľa vyhlášky č. 461/2009 Z. z. určená na 0,14 m. Zameranie plotu žalovanej 2/ je v tejto tolerancii.“

34.1. Na základe uvedeného je preto možné konštatovať, že v prípade otázky č. 2/ ide o nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré v zmysle § 435 CSP nemožno uplatňovať.

35. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd preto uzatvára, že dovolateľkou formulované otázky nepredstavujú vymedzenie právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 CSP. Preto dovolací súd dovolanie žalobkyne v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f) CSP. Rovnako dovolateľka

neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol v tejto časti podľa § 447 písm. c) CSP.

36. Žalovaní 1/ a 2/ boli v dovolacom konaní úspešní, preto im dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

37. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.